

особно високо цененитъ негови — „40 избрани антеми“, пасторалната опера „Фебъ“, маскарадната игра „Сждътъ на Херкулесъ“ и др.

**Гровъ, съръ Джоржъ** — Grove, Sir George — английски музикаленъ лексикографъ и писателъ, род. 13 авг. 1820 въ Лондонъ, умр. 28 май 1900 с. т., авторъ на Dictionary of musik and musicians — „Речникъ за музика и музиканти“ — едно високо ценно дѣло, после на единъ трудъ за Бетховена, една кратка история на музиката, студии за Шуберта, Менделсона и др.

**Гросъ, Вилхелмъ** — Grosz, Wilhelm — даровитъ компонистъ-модернистъ, род. 11 авг. 1894 въ Виена, училъ тамъ въ академията и университета, живѣвъ въ Виена като свободенъ художникъ — акомпаньоръ и компонистъ. Творби: „Серенада“ и „Танцъ“, и увертюра къмъ една Opera buffa — за оркестъръ; Сюита за камерна музика, симфонични вариации върху една собствена тема, Вариации върху една тема отъ Григъ; 2 танцови сюити, 2 сонати и малка соната — за пиано, цигулкова соната, музика къмъ Верфеловитъ: „Човѣкъ-огледало“ и „Пърчова пѣсенъ“; опери: „Бедниятъ Райнхолдъ“ и „Сганарела“, „Баби въ бара“ — танцова игра; концертъ за пиано и оркестъръ; едноактна опера „Внимание, снимка“ (1930), „Африка пѣе“ за сопранъ, баритонъ и малъкъ оркестъръ (1931), преработка на валсоветъ „Любовни пѣсни“ и „Моятъ животъ тече въ любовъ и веселие“ отъ Йох. Щраусъ, и „Акварели“ отъ Йоз. Щраусъ, за пѣние и пиано и др.

**Груберъ, Романъ Иличъ** — руски музикаленъ писателъ, род. 1895 въ Киевъ, училъ въ Петербургската консерватория и художествено-историческия институтъ, писалъ: „Социологична постановка на основнитъ музикални понятия“, „Проблемътъ за музикалното въплѣтяване“, „Използуване музикалнитъ феномени“ и пр..

**Грунски, Карлъ** — Grunsky, Karl — музикаленъ писателъ, род. 5 мартъ 1878 въ Шорнбахъ (Вюртембергъ), въ музиката — самоучъ, свършилъ философски факултетъ, писалъ: „Музикална естетика“ (Götschen), по една история на музиката на: XVII, XVIII и XIX в., „Техниката на кла-

вираусцуга“, „Христосовиятъ идеалъ въ музиката“, монографии върху Брукнеръ и Листъ, и множество статии изъ нѣмскитъ музикални списания, на по главнитъ отъ които е редовенъ сътрудникъ, както и на Wagner Jahrbuch, дето е помѣстилъ ценни студии: „Вагнеръ като симфоникъ“, „Ритмика въ Парсифалъ“ и др.

**Групето**, ит. Gruppo, grupetto, фр. Double, нѣм. Doppelschlag, анр. Tun — е едно мелодическо украшение, което се изпълнява съ горна и долна секунда на главната нота. Означава се съ знака ∞. Korato второстепеннитъ (помощни) ноти трѣбва да се измѣнятъ хроматически — поставятъ се знаковетъ #, b надъ знака — за съседната помощна нота нагоре, и подъ знака — за съседната помощна нота надолу. (Гл. украшения).

**Гръцка (древна) музика.** Старитъ гръци сж имали голѣмо преклонение къмъ изкуствата, тѣ доведоха архитектурата, скулптурата и музиката до единъ голѣмъ развѣтъ. Установено е по единъ несъмненъ начинъ, че както въ строителното изкуство и ваятелството, така и въ тоновото изкуство, древнитъ гръци сж заимствували първичнитъ форми и основнитъ видове отъ старитъ срѣдноморски култури. Музикалнитъ инструменти, които сж били въ употреба у старитъ гръци, почти всички сж пренесени отъ другаде: китарата отъ Мала-Азия, лирата отъ дивия северъ, енеакордонътъ, пандурата, различнитъ видове аулоси и др. инструменти иматъ чуждъ произходъ. Сжщо фригийския и лидийския тонови видове произхождатъ отъ Мала-Азия, създателътъ на класическата гръцка музика е фригиецъ; легендарниятъ пѣвецъ Орфей — тракиецъ, а споредъ мнението на наши изследватели (Добри Христовъ) — българинъ. Тѣзи заимки, обаче, старитъ гръци култивиратъ на своя почва тѣй, че става нѣщо тѣхно, собствено. При старитъ гръци музиката е била народно благо. За музикалното възпитание сж били полагани най-голѣми грижи. Тоновото изкуство се е практикувало не само за наслада и удоволствие, но и за възпитателни, педагогически цели —